

Види і класифікації плагіату

О. М. Рижко

Інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Київ, Україна

*Corresponding autor. E-mail: olenaryzhko@gmail.com

Paper received 04.08.17; Accepted for publication 15.08.17.

Анотація. У статті проаналізовано види та класифікації плагіату і запропоновано узагальнену авторську класифікацію явища. Класифікації плагіату, здебільшого, базуються на багатогранності та складності самого явища та містять три основні блоки: 1) узагальнюючі; 2) укладені в контексті академічної чесності; 3) галузеві. Проте, зважаючи на специфіку соціальних комунікацій, виникає потреба в удосконаленні класифікації плагіату саме в цій галузі, зокрема, в ній слід розмістити, приміром, кіберплагіат.

Ключові слова: плагіат, види плагіату, класифікація, кіберплагіат.

Вступ. Проблема плагіату контрверсійна, багатоаспектна й актуальна як для України, так і для світу. Це засвідчують численні статистичні дані. Так, учений А. Осипян (Aragat L. Osipian), який планомірно займається дослідженням різних виявів корупції, зазначає, що в Україні у 2016 р. працювало 46 фірм із написання дисертацій, а в 2009 р. їх було тільки 18. Це означає, на думку дослідника, що кожна третя захищена в Україні дисертація, може бути написана на замовлення. Науковець підкреслює, що такий стан «відображає крах академічної цілісності і демонструє як інституціональну, так і соціальну невдачу в підтримуванні процесу створення і передавання знань» [3]. На сайті Міжнародного центру з академічної доброчесності (*International Center for Academic Integrity*) розміщено статистику, зібрану доктором Д. МакКейбом (Donald McCabe) і Центром за дванадцять років (із осені 2002 р до весни 2015 р. включно), щодо визнання аспірантами (опитано 17 000 осіб) і магістрантами (опитано 71 300 осіб) тих чи інших форм академічної недоброчесності. Відповідно до отриманих результатів, обман під час тестів допускають 17 % аспірантів і 39 % магістрантів; обман під час виконання письмових завдань – 40 % і 62 % відповідно; крім того, 43 % аспірантів і 68 % магістрантів визнали, що вдавалися до того чи іншого виду академічного шахрайства. Крім того, доктор МакКейб опитав понад 70 тис. учнів середніх шкіл у понад 24 школах США і отримав такі результати: 64 % вдалися до обману під час тестів; 58 % зізнались, що вдавалися до плагіату; 95 % визнали, що так чи інакше вдавалися до обману – під час тестів, плагіату чи списування домашніх завдань [4; 9, с. 23].

Короткий огляд публікацій. Аналізу сутності явища плагіату, його видів, класифікацій, кваліфікуючих ознак, проблем «плагіату ідей» і «самоплагіату», присвячено праці фахівців різних галузей права: Г. Андрощука, А. Берлача, С. Бондаренка, О. Бутніка-Сіверського, В. Волікова, К. Горської (Афанасьєвої), Г. Грабовської, І. Дзьобко, Р. Дюма, В. Зеленського, В. Зуєва, Т. Коваленко, В. Коноваленка, І. Кременовської, Л. Нецької, О. Орлюка, О. Підпригори, П. Репешка, О. Святоцького, Й. Сеньчило-Хлябіч, М. Фірсова, Н. Фокіна, О. Харитонові, Р. Шишки, А. Штефан, О. Штефан та ін. та фахівців, що зосередили увагу на різних аспектах академічної чесності, зокрема й осмислюючи проблему плагіату: А. Артюхов, С. Блум, Н. Брагінська, М. Вронський, М. Гельфандт,

А. Громковська-Мелосік, Дж. Іст, Р. Зендеровський, С. Зенкін, С. Капральський, Т. Качмарек, М. Краєвський, Т. Лічман, О. Меньшов, Р. Мур-Говард, Т. Павленко, І. Порало, М. Роіг, О. Сичивиця, Н. Стукало, Т. Фішман, К. Хоффштадт, Т. Червінський та ін. Одну з кращих класифікацій плагіату запропонувала І. Литвинчук, та все ж була потреба представити удосконалену узагальнювальну класифікацію, що ми й зробили, виходячи з аналізу робіт названих учених.

Мета даної статті – на основі аналізу праць фахівців різних галузей, які осмислювали сутність і види плагіату, запропонувати узагальнювальну класифікацію явища.

Матеріали і методи. Для досягнення поставленої мети було використано метод аналізу документів, зокрема опрацьовано: наукову літературу, тексти законів України «Про авторське право і суміжні права», «Про вищу освіту», «Про інформацію» тощо для з'ясування сутності і видів плагіату; низку етичних кодексів провідних університетів світу для аналізу плагіату як вияву академічної нечесності; матеріали мас-медіа, у яких висвітлюється окреслена проблема, для з'ясування особливостей її представлення.

Результати та їх обговорення. Сайт однієї з найвідоміших у світі антиплагіатних програм Turnitin запропонував документ «10 Types of Plagiarism», що становить собою перелік видів академічного плагіату (ранжованих за ступенем тяжкості й частотою появи в текстах), укладений на основі результатів опитування близько 900 викладачів ВНЗ світу. 1. Clone: копіювання, точне відтворення (слово в слово) чужого тексту й видавання його за свій. 2. CTRL-C: містить значну частину тексту одного джерела без змін. 3. Find – Replace: зберігається основний зміст джерела зі зміною ключових слів і фраз. 4. Remix: парафрази матеріалів кількох джерел упорядковуються так, щоб текст виглядав цілісним. 5. Recycle – це, по суті, дублювання автором власних результатів (т. зв. «самоплагіат»), значних шматків раніше опублікованих текстів без посилань. 6. Hybrid – це бездоганне поєднання цитованих джерел і скопійованих абзаців без посилання. 7. Mashup – мікс, змішування скопійованих матеріалів із кількох джерел. 8. 404 Error – «Помилка 404»: текст містить посилання на неіснуючі джерела, недостовірні відомості про джерела. 9. RSS Feed: текст має належне оформлення цитат, але майже не містить оригінальних думок. 10. Re-tweet: текст містить належне цитування, але, по суті, дублює форму-

лювання та/або структуру первісного (оригінального) тексту [1].

Професор Й. Шеньчило-Хлябіч (J. Sieńczyło-Chlabicz) зазначає, що «сутністю плагіату є привласнення плагіатором чужої інтелектуальної власності» [5, s. 134], і, залежно від форми плагіату, виділяє два основні його види: 1) явний/відкритий/неприхований (повний, прямий, очевидний, безпосередній) і 2) прихований (складний, опосередкований) [5, s. 136]. Своєю чергою, відкритий плагіат поділяється на: 1) цілісний (повне привласнення чужої праці, тобто Clone); 2) частковий (привласнення частини чужого тексту, що має самостійний характер, приміром, розділ книжки, як CTRL-C) і 3) цитатний (присвоєння фрагментів чужої праці без власних додавань чи змін, як Hybrid чи Mashup) [5, s. 136]. У прихованому плагіаті виділяють: 1) редакційний (монтування чужого тексту чи текстів без власних додатків, йдеться не про редагування, а про формування нового тексту на основі чужих, тобто мікс); 2) плагіат-внесення (у власний текст вносяться більші чи менші чужі фрагменти без посилань); 3) адаптаційний (адаптація, переробка чужого тексту без права на таку переробку й посилання на першоджерело, йдеться про переробку книжки на сценарій фільму, створення коміксу на основі фільму, переклади тощо); 4) співавторський (нероздільне поєднання чужих і власних фрагментів у тексті, приміром написання нової повісті на основі існуючої); 5) інформаційний (означає привласнення елементів чужого тексту, що не охороняються авторським правом, як-от: методологія, структура, певна інформація тощо й подальше авторське опрацювання їх; тут, на наш погляд, можна провести паралель із «крадіжкою ідей») [2; 5, s. 137].

Якщо говорити про український контекст, то на сьогодні в Україні найгрунтовнішою працею щодо осмислення плагіату є докторська дисертація з юриспруденції Г. О. Ульянової [12], яка розглядає плагіат як «соціальну, етичну та правову категорію» [12, с. 22]. Розглянувши різні підходи, дослідниця запропонувала узагальнюючу класифікацію плагіату за п'ятьма критеріями: «1) наявності умислу – навмисний плагіат (полягає у цілеспрямованому неправомірному використанні об'єктів права інтелектуальної власності) та ненавмисний плагіат (технічний, який є наслідком внесення правок, недостатнього рівня знань щодо умов використання об'єктів права інтелектуальної власності, що є характерним для плагіату у роботах школярів); 2) об'єкта посягання – плагіат ідеї (оскільки ідея не підлягає охороні як об'єкт авторського права, не визнається правопорушенням) та плагіат об'єкта права інтелектуальної власності (передбачає привласнення всього об'єкта або його охороноздатної частини); 3) категорії результатів інтелектуальної діяльності – авторський (привласнення авторства на результат інтелектуальної, творчої діяльності) та промисловий плагіат (привласнення об'єкта інтелектуальної діяльності, що в першу чергу призводить до порушення майнових прав та інтересів правовласника); 4) мети привласнення – некомерційний (основна мета полягає у досягненні певного результату виконання навчальної програми, отримання наукового результату, набуття популярності тощо,

тоді як отримання комерційної вигоди має другорядне значення) та комерційний (основна мета – отримання прибутку): 5) особи плагіатора – плагіат в роботах науковців, студентів, школярів, письменників, журналістів» [12, с. 370–371]. До цієї класифікації варто додати кілька міркувань щодо окремих критеріїв. Так, щодо першого критерію: поняття «навмисний плагіат» охоплює, по суті, всі види (форми, різновиди) плагіату в усіх сферах життєдіяльності людини. Поняття «ненавмисний плагіат» не позбавлене двозначності в аспекті самого визначення/окреслення/доведення саме його «ненавмисності». Щодо другого критерію: дослідниця говорить про плагіат ідей. Цей вид, на наш погляд, збігається з інформаційним різновидом прихованого плагіату, наведеного вище у класифікації польських дослідників. І щодо п'ятого: якщо опиратись на критерій «особи плагіатора», то перелік доведеться розширити до обсягу цілого класифікатора професій.

У контексті академічної чесності розглядає плагіат А. Мельниченко та разом із К. Фаалем (Christian Fahl) подає такі види плагіату: 1) повний плагіат; 2) плагіат-переклад; 3) структурний плагіат; 4) плагіат, незважаючи на наявність посилань; а також додає самоплагіат, який «передбачає використання власних попередніх праць автора в іншому контексті, без посилань на те, що такий текст вже був раніше використаний або опублікований» [8, с. 111].

Як приклад галузевої наведемо класифікацію плагіату в Мережі, яку запропонувала О. Кузнецова: 1) републікація – багаторазове обнародування в іншому Інтернет-ЗМІ чужої статті за справжнім підписом автора й посиланням на джерело – інше ЗМІ; 2) реплікація – «тиражування» чужого контенту без дозволу автора (часто з помилками, що спричинює дезінформацію); 3) творчі переробки – адаптація (скорочення й спрощення тексту для малопідготованих читачів, що іноді примітивізує й спотворює текст), аранжування чи інша видозміна твору, що є також різновидом плагіату, як і творчий чи дослівний переклад; 4) рерайт; 5) компіляція – своєрідне укладання з кількох чужих матеріалів свого та редагування без дозволу – смислова, стилістична, граматична правка й скорочення чужого матеріалу [7]. Особливу увагу тут, до речі, слід звернути на рерайт. Якщо поглянути на нього з точки зору літературної творчості – то вважаємо його, безсумнівно, прихованим плагіатом. Якщо ж йдеться про журналістику, то, з одного боку, суть не змінюється – «це прихований плагіат, коли журналіст до чужого матеріалу без дозволу автора додає додаткову інформацію, переробляє раніше обнародований матеріал, замінюючи слова, вирази, щоб не розпізнали чужий текст» [7]. А з іншого, реальність українських ЗМІ така, що, як у приватних розмовах діляться журналісти-практики, близько 80 % контенту припадає саме на рерайт. Вочевидь, це зумовлюється тим фактом, що в поширенні інформації нині домінує не якість і не популярність, а швидкість. Ми вже зазначали, що рерайт чужих текстів, безперечно, знижує собівартість контенту. І де-юре плагіатом не є. Однак із точки зору аксіології, цінність переписаного тексту, так само, безперечно, нижча й етично неприйнятна без посилання на першоджерело. І де-факто крадіжка

залишається крадіжкою. Тож у висліді і наукових рефлексій, і процесів самоорганізації виробників унікального контенту, і розвитку медіакритики має сформувався усвідомлення плагіату як злочину, зокрема й у межах рерайту, попри те, що саме означене явище було інспіроване внутрішньою природою соціально-комунікаційних процесів.

Також слід згадати позицію, якої немає в жодній з наведених класифікацій. Це так званий кіберплагіат. Вживають термін двояко: 1) у сенсі присвоєння чужих праць на основі технологій, уможливлених Інтернетом, тобто – загальне використання Мережі для копіювання робіт, синонімом тут виступає «patchwork plagiarism» – «за аналогією з технікою петч-ворк – створення речей із маленьких клаптиків» [13]; 2) у значенні тайпсквотинг (від англ. typosquatting, typo – опечатка + cybersquatting, від squatting – самовільне заселення) – «зумисне копіювання оригінального url з несуттєвими відмінностями» [10], тобто – «реєстрація доменів, співзвучних до великих і вже розкритих ресурсів, а також співзвучних до великих торгових марок» [11]; ідеться про крадіжку трафіку, в основі якої – людський чинник: люди помиляються, набираючи доменне ім'я, й опиняються на домені-дублері. По суті, це прибутковий бізнес. Так, сайт Cybersquatting/Киберсквоттинг.RU наводить такий приклад: «домени Downlaod.com, Donwload.com і Dawnload.com (правильне написання – Download) були викуплені за 80 000 доларів. На думку інвестора, інформаційні ресурси, розміщені під цими доменними іменами, відвідують приблизно 200 000 унікальних відвідувачів на місяць, що дасть змогу окупити затрати» [6]. Отже, у першому випадку кіберплагіат можемо зарахувати до навмисного плагіату; а в другому – до промислового плагіату, оскільки поняття відображає успішний бізнес.

Загалом же слід зазначити, що більш докладний аналіз цих та інших видів плагіату та класифікацій його вміщено у нашій монографії [9, с. 125–244].

Висновки. Вчені використовують різні підходи до визначення та класифікування плагіату. Класифікація плагіату, здебільшого, базується на багатогранності та складності самого явища та містить три основні блоки: 1) узагальнюючі (як у Й. Шеньчило-Хлябіч чи Г. Ульянової); 2) укладені в контексті академічної чесності (turnitin.com, А. Мельниченко); 3) галузеві (тут, зокрема, О. Кузнецова). Проте, зважаючи на специфіку соціальних комунікацій, виникає потреба в удосконаленні класифікації плагіату саме в цій галузі. Тому, на основі опрацювання робіт наших попередників, пропонуємо таку узагальнюювальну класифікацію: 1. *За характером дії*: 1) *навмисний* – плагіат із усвідомленням наслідків; 2) *ненавмисний* – плагіат як наслідок незнання вимог до роботи з першоджерелами, цитування, оформлення посилань; 3) *неусвідомлюваний* (пов'язаний із процесами пам'яті) – плагіат, пов'язаний із мимовільним присвоєнням інформації, отриманої давно й забутої на певний час. 2. *За суб'єкт-суб'єктними відносинами*: 1) *класичний*: плагіатор – жертва плагіату; 2) *авторське дублювання наукових результатів* (терміносполука Г. Ульянової – вживаємо замість «автоплагіат» чи «самоплагіат»); 3) *співавторський*: примус до співавторства, вилучення

зі співавторів, присвоєння одним зі співавторів результатів праці іншого. 3. *За об'єктом присвоєння*: 1) *текстовий* матеріал (включно з об'єктивованими у тексті концептуальними ідеями, авторськими методиками, архітектонікою реалізованого в тексті задуму, бібліографією тощо, а також рекламні тексти); 2) *послідовності кадрів* (аудіовізуальні твори); 3) *ілюстративний*: фото, графіки, діаграми, таблиці, рисунки та ін.; 4) *цифровий*: розрахунки, формули та ін. 4. *За джерелом присвоєння*: 1) *друковані* видання: а) статті, б) книжкові видання та брошури (монографії (одноосібні та колективні), підручники, посібники, курси лекцій, методичні рекомендації, навчально-методичні комплекси), в) дисертації, г) рекламна продукція. 2) *електронні* видання: все, що може запропонувати Інтернет із базами даних включно; 3) *аудіовізуальні* твори. 5. *За метою використання*: 1) для наукової діяльності: а) плагіат для *статей*; б) для *книжкових* видань і брошур: монографії (одноосібні та колективні), підручники, посібники, курси лекцій, методичні рекомендації, навчально-методичні комплекси; в) для *дисертацій*; 2) для *професійної* діяльності. 6. *За використовуваною технологією*: 1) *копіаст*; 2) *рерайт*; 3) *компіляція* (+ patchwork plagiarism); 4) *умовний парафраз* (коли текстовий фрагмент заявлений як парафраз, але насправді є плагіатом); 5) *міксування* – плагіат різних видів із використанням фабрикації і фальсифікації; 7. *За мовним критерієм*: 1) плагіат *мовою оригіналу*; 2) плагіат-*переклад*. 8. *За ступенем прозорості*: 1) *відкритий* (явний, неприхований, дослівний, повний/частковий); 2) *завульований* (прихований, із використанням відповідних технологій). 9. *За ступенем оригінальності джерела плагіату*: 1) плагіат тексту або його частини *першоджерела*; 2) плагіат *слагіаченого* тексту. 10. *За типом реальності*: 1) *всі види* плагіату (буденна реальність); 2) *тайпсквотинг/кіберсквотинг* (віртуальна реальність). 11. *За категорією результатів інтелектуальної діяльності* (за Г. Ульяновою): 1) *авторський* (привласнення авторства на результат інтелектуальної, творчої діяльності); 2) *промисловий* (привласнення об'єкта інтелектуальної діяльності, що призводить до порушення майнових прав та інтересів правласника). 12. *За сферою вчинення* (за І. Литвинчук): 1) *«школярський»* – крадіжка результатів інтелектуальної праці під час здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня; 2) *професійний* – крадіжка результатів інтелектуальної праці в процесі здійснення науково-педагогічної або іншої професійної діяльності, здобуття наукового ступеня або вченого звання. 13. *За мотивами здійснення* (за І. Литвинчук): 1) *меркантильний* – плагіат з метою отримання комерційної вигоди, додаткового заробітку; 2) плагіат *«Нарциса»* – плагіат з метою здобуття авторитету, визнання серед колег. 14. *За специфікою виявлення*: 1) плагіат *об'єктів, захищених авторським правом*, що тягнуть за собою адміністративну, цивільну та кримінальну відповідальність; 2) *тексти з ознаками девіацій* («плагіат ідей», «авторське дублювання наукових результатів» («самоплагіат»), «перенасиченість тексту цитатами»); 3) *«сіра зона»* (за М. Гельфандтом) – плагіат, специфіка якого детермінується корпоративним чи професійним функціонуванням (використання стандартних оглядів літерату-

ри, які мігрують із тексту в текст у межах дослідницької групи; внесення співавторами ідентичного тексту в різні дисертації без виділення особистих здобутків;

запозичення зі звітів чи інших колективних праць, які складно виявити і неможливо виділити конкретний внесок дисертанта тощо).

ЛІТЕРАТУРА

- 10 Types of Plagiarism [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://go.turnitin.com/posters/plagiarism-spectrum>.
- Ochrona własności intelektualnej. Wykład 7 [Е. ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://www.pracownik.kul.pl/files/12196/public/OWI_7_popr.pptx.
- Osipian A. Ukrainian Politicians and Fake Dissertations [Електронний ресурс]. / Ararat L. Osipian. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.insidehighered.com/blogs/world-view/ukrainian-politicians-and-fake-dissertations>.
- Overview. International Center for Academic Integrity [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.academicintegrity.org/icaai/integrity-3.php>.
- Sieńczyło-Chlabicz J. Odpowiedzialność nauczycieli akademickich, doktorantów i studentów z tytułu popełnienia plagiatu [Електронний ресурс] / J. Sieńczyło-Chlabicz // Transformacje prawa prywatnego. – 2010. – N. 1. – S. 133–157. — Режим доступу до ресурсу: http://www.transformacje.pl/wp-content/uploads/2010/05/tpp_1-2010_sienczylo-chlabicz.pdf.
- Коммерческая эффективность тайпсквоттинга [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://cybersquatting.ru/index.php/domains/page/invest_type/.
- Кузнецова О. Плагиат в Интернет-ЗМІ України : правове регулювання [Електронний ресурс] Режим доступу до ресурсу: <http://www.mediakrytyka.info/onlayn-zhurnalistyka/plahiat-v-internet-zmi-ukrayiny-pravove-rehulyuvannya.html>.
- Мельниченко А. Прояви академічної нечесності / А. Мельниченко // Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / Міжнарод. благод. фонд «Міжнарод. фонд дослідж. освіт. політики»; за заг. ред.: Т. В. Фінікова, А. С. Артюхова. – Київ : Таксон, 2016. – С. 107–120.
- Рижко О.М. Плагиат як соціальнокомунікаційне явище : монографія / О. М. Рижко. – Київ : ПАЛИВОДА А. В., 2017. – 388 с.
- Тайпсквоттинг – кибеплагиат [Електронний ресурс] // Мир комп'ютерів. – 2011. – Режим доступу до ресурсу: <http://softkumir.ru/it/videos/vids-internet/taypskvotting-kiberplagiat.html>.
- Тайпсквоттинг (общее) [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://cybersquatting.ru/index.php/domains/page/type_domain/.
- Ульянова Г. О. Методологічні проблеми цивільно-правового захисту прав інтелектуальної власності від плагиату : дис. на здобуття наук. ступеня д-ра юридичних наук : спец. 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право» [Електронний ресурс] / Ульянова Галина Олександрівна. – Одеса, 2015. – 434 с.
- Эйдель Ю. Эпидемия прозрачности : теперь дипломы! [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://www.chaskor.ru/article/epidemiya_prozrachnosti_teper_diplomy_32289.

REFERECES

6. Komercijna efektyvnost tajpskvotyngha, available at: http://cybersquatting.ru/index.php/domains/page/invest_type/.
7. Kuznetsova, O. *Plagiarism in Internet Mass Media of Ukraine: Legal Regulation*, available at: <http://www.mediakrytyka.info/onlayn-zhurnalistyka/plahiat-v-internet-zmi-ukrayiny-pravove-rehulyuvannya.html>.
8. Melnychenko, A. (2016) *Projavy akademichnoji nechesnosti, Akademichna chesnistj jak osnova stalogo rozvytku universytetu*, Takson, Kyjiv, P. 107–120.
9. Ryzhko, O. (2017), *Plaghiat jak socialjnomunikacijne javyshhe: monohrafija*, PALYVODA A. V., Kyjiv, 388 p.
10. Tajpskvotynggh – kiberplaghiat, available at: <http://softkumir.ru/it/videos/vids-internet/taypskvotting-kiberplagiat.html>.
11. Tajpskvotynggh (zaghaljne), available at: http://cybersquatting.ru/index.php/domains/page/type_domain/.
12. Ulianova, H. O. (2015), *Methodological Problems of Civil-Legal Protection of Intellectual Property Rights against Plagiarism*, D.Sc. diss. (Law sci.) in “Civil Law and Civil Process; Family Law; Private International Law” speciality 12.00.03, 434 p.
13. Ejdelj Ju. *Эпидемия прозорости: теper дипломы!* available at: http://www.chaskor.ru/article/epidemiya_prozrachnosti_teper_diplomy_32289.

Types and classifications of plagiarism

O. M. Ryzhko

Abstract. The article analyzes the types and classification of plagiarism and proposes a generalized author's classification of the phenomenon. The classification of plagiarism, in most cases, is based on the multifacetedness and complexity of the phenomenon itself and contains three main blocks: 1) generalizing; 2) enclosed in the context of academic honesty; 3) sectoral. However, taking the specifics of social communications into consideration, there is a need to improve the plagiarism classification precisely in this area, in particular, it should include, for example, a cyberplagiarism.

Keywords: *plagiarism, types of plagiarism, classification, cyberplagiarism.*

Виды и классификации плагиата

Е. Н. Рыжко

В статье проанализированы виды и классификации плагиата и предложено обобщающую авторскую классификацию явления. Классификации плагиата, в основном, базируются на сложности самого явления и охватывают три основных блока: 1) обобщающие; 2) составленные в контексте академической честности; 3) отраслевые. Однако, принимая во внимание специфику социальных коммуникаций, возникает потребность в доработке классификации плагиата именно в этой отрасли, в частности, в неё следует внести, например, киберплагиат.

Ключевые слова: *плагиат, виды плагиата, классификация, киберплагиат.*